

สาระ: ลูกๆ ที่แสนหวาน ปกป้องตนเองจากอิทธิพลของเพื่อนและให้ความใส่ใจอย่างเต็มที่ต่อการศึกษาเล่าเรียน และแล้วไม่มีพายุใดสามารถมาหาลูกได้ อย่าได้ประณามมา呀!

คำถาม: ลูกควรจะให้ความใส่ใจต่อหนึ่งประเด็นได้อย่างสม่ำเสมอ เพื่อที่เรือของลูกจะสามารถข้ามฟากได้?

คำตอบ: “บาบา ไม่ว่าคำสั่งของท่านจะเป็นเช่นไร!” ให้ทำตามคำสั่งของพ่ออย่างสม่ำเสมอแล้วเรือของลูกก็จะข้ามฟาก ผู้ที่ทำตามคำสั่งจะได้รับการปกป้องจากการถูกโจมตีจากมายา ล้อคเหนือสติปัญญาของพวกเขาเปิดขึ้นและพวกเขามีประสบการณ์ของความทุกข์ที่ไม่มีขีดจำกัด พวกเขาไม่เคยทำการกระทำที่ผิดใด

เพลง: จากการได้พบท่าน, ฉันได้พบทั้งโลก

โอมขานติ ลูกๆ ที่สุดแสนหวานในทุกศูนย์ทั้งหมดได้ยินเพลงแล้ว ลูกทั้งหมดเข้าใจว่าลูกกำลังประกาศสิทธิ์ทั้งหมดในอำนาจในการปกครองโลกจากพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดอีกครั้ง เช่นที่ลูกเคยทำเมื่อ 5000 ปีที่แล้ว ลูกเคยประกาศสิทธิ์มาแล้วทุก ๆ 7 จักร พวกเราประกาศสิทธิ์ในอาณาจักรและแล้วก็สูญเสียสิ่งนั้น ลูก ๆ เข้าใจว่าเวลานี้ลูกได้เข้าไปสู่ตัวของพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด นั่นคือลูกได้กลายเป็นลูกๆ ของท่าน ลูกเป็นบุคคลเหล่านั้นอย่างแท้จริง ขณะที่นั่งอยู่ที่บ้าน, ลูกกำลังทำความเพียรพยายาม เพื่อดำเนินไปกับการศึกษานี้เพื่อที่จะประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูงจากพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด ลูกรู้ว่ามีมหาสมุทรแห่งความรู้, ผู้ชำระให้บริสุทธิ์, ผู้ประทานชีวิตใหม่ที่ไม่มียกเลิกสำหรับทั้งหมด, ชีพบาบาคือพ่อ, ครูและสัทครูของเรา พวกเรากำลังประกาศสิทธิ์ในมรดกของเราจากท่าน และดังนั้นเราควรทำความเพียรพยายามอย่างมากเพื่อที่จะประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูง ในหนทางของความไม่รู้ เมื่อเด็กๆ ศึกษาที่โรงเรียน, คะแนนที่พวกเขาสอบผ่านนั้นก็ตามลำดับกันไปตามการศึกษาของเขา ไม่มีใครที่นั่นพูดว่ามายากำลังสร้างอุปสรรคแก่เขาหรือมีพายุของมายา พวกเขาไม่ได้ศึกษาเล่าเรียนอย่างดีหรือพวกเขาติดกับในเพื่อนที่ไม่ดี พวกเขาอยู่อย่างไม่วางใจกับการเล่นเกม เหตุนี้เองพวกเขาจึงไม่ศึกษาเล่าเรียนและเหตุนี้เองพวกเขาจึงสับสนตก อย่างไรก็ตามนั้นไม่สามารถเรียกได้ว่าเป็นพายุมายา เมื่อพฤติกรรมของใครบางคนไม่ดี ครูก็ให้ประกาศนียบัตรด้วยการบอกว่าพฤติกรรมของเขานั้นไม่ค่อยดีนักและเขาเสียคนเพราะเพื่อนไม่ดีที่เขาคบ ไม่มีเรื่องของการประณามมา呀, ราวนี้ในสิ่งนี้ ลูกๆ ของผู้ที่สัมผัสชื่อเสียง, บางคนก็กลายเป็นผู้ที่ดีมาก ในขณะที่คนอื่นก็เสียคนและเริ่มดื่มสุรา ฯลฯ พวกเขาไปสู่วิถีทางสกปรกที่ผิดๆ และแล้วพ่อของพวกเขาก็พูดว่าพวกเขานั้นได้กลายเป็นลูกที่ไม่มีความวิเศษมากมายในการศึกษาอื่นๆ ที่นั่นมีประเภทเดียวเท่านั้นของการศึกษา ที่นั่น, มนุษย์สอนในขณะที่นี้ลูกๆ รู้ว่าพระเจ้ากำลังสอนลูก หากลูกศึกษาเล่าเรียนเป็นอย่างดีลูกก็สามารถที่จะกลายเป็นนายของโลกได้ มีลูกๆ มากมายบ้างที่ไม่ศึกษาเล่าเรียน เนื่องจากอิทธิพลของเพื่อนที่ไม่ดี เหตุใดลูกจึงเรียกสิ่งนั้นว่าเป็นพายุของมายา? หากใครบางคนไม่ศึกษาเล่าเรียนเนื่องจากอิทธิพลของเพื่อนที่ไม่ดี เหตุใดลูกจึงเรียกสิ่งนั้นว่าพายุของมายาเล่า? หากบางคนไม่ได้ศึกษาเพราะเพื่อนไม่ดี มายา, ครูหรือพ่อ จะสามารถทำอะไรได้? เมื่อพวกเขาไม่สามารถศึกษาเล่าเรียน พวกเขาแค่เพียงแต่กลับบ้าน ตามละคร พวกเขาต้องเข้ามาสู่ชีวิตในตอนแรก พวกเขาได้มาและลี้ภัย บางคนก็ถูกหุบตีและถูกรบกวนโดยสามีและผู้อื่นนั้นก็มีความเอือมระอา พวกเขาจะไม่สามารถอยู่ที่บ้านและได้มาที่นี่ แต่แม้กระทั่งหลังจากนั้นพวกเขาก็ทิ้งที่นี่ไปเช่นกัน พวกเขาไม่สามารถศึกษาเล่าเรียนและดังนั้นพวกเขาจึงหางานทำหรือแต่งงาน ที่นี้พวกเขาเพียงแค่มีข้ออ้างว่าเพราะพายุของมายาพวกเขาจึงไม่สามารถศึกษาเล่าเรียนได้ พวกเขาไม่ได้เข้าใจว่าสภาพของเขาได้เป็นเช่นนั้นเนื่องจากอิทธิพลของเพื่อนที่ไม่ดี และพวกเขามีกิเลสที่แรงกล้ามากมาย เหตุใดลูกจึงพูดว่าลูกสับสนตกเพราะลูกมีประสบการณ์ของพายุมายา? ทั้งหมดนั้นขึ้นอยู่กับลูก! ให้ทำตามคำสอนที่ลูกได้รับจากพ่อ, ครูและสัทครู หากลูกไม่ทำตามคำสอนเหล่านั้น นั่นก็หมายความว่ามียุทธิพลของเพื่อนที่ไม่ดีหรือความซาบซึ้งของตัณหาหรือสำนึกที่เป็นร่าง ลูกๆ ทุกศูนย์เข้าใจว่าลูกกำลังศึกษาเล่าเรียนกับพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดเพื่อได้รับอำนาจในการปกครองโลก หากลูกไม่มีศรัทธา, เหตุใดลูกจึงนั่งอยู่ที่นี่? มีอาศรมอื่นๆ มากมาย อย่างไรก็ตามไม่มีการได้มาซึ่งสิ่งใดที่นั่น ไม่มีเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ที่นั่น สิ่งเหล่านั้นเป็นลัทธิศรัทธาที่ก้ำกึ่งสาขาสลัดๆ ต้นไม้ต้องเติบโต ที่นี้ทั้งหมดนั้นเชื่อมโยงกัน ผู้ที่เป็นของต้นไม้เทพที่หวานชื่นก็จะปรากฏตัว ใครที่อ่อนหวานที่สุด? ผู้ที่กลายเป็นจักรพรรดิและจักรพรรดินีของยุคทอง เวลานั้นลูกเข้าใจว่าผู้ที่ประกาศสิทธิ์ในอันดับหนึ่งนั้นต้องศึกษาเล่าเรียนอย่างดีมากอย่างแน่นอน พวกเขาได้เข้าไปสู่อาณาจักรสุริยวงศ์ มีผู้คนมากมายที่ดำเนินชีวิตที่อุทิศตนและทำงานรับใช้มากมายขณะที่อยู่ที่บ้าน นั้นมีความแตกต่างมากมายอย่างยิ่ง! แม้ว่าบางอยู่ที่นี่พวกเขาก็ไม่สามารถศึกษาเล่าเรียน, และดังนั้นพวกเขาจึงต้องแะตนเองในงานอื่น พวกเขาจะได้รับสถานภาพที่สูงศักดิ์เล็กน้อยในเวลาสุดท้าย จะเห็นแล้วว่าผู้ที่อยู่ภายนอกที่อยู่ที่บ้านและครอบครัวยุติไปล่วงหน้าอย่างเร็วมากในการศึกษาและสอนผู้อื่น ไม่ใช่ทุกคนนั้นเป็นผู้ครองเรือน กุมาริและกุมารไม่ได้เรียกว่าเป็นผู้ครองเรือน เคยมีผู้ที่ปลดเกษียณในอายุ 60 ที่จะยกมอบทุกสิ่งให้กับลูกๆ ของพวกเขาและก็ไปอยู่กับผู้รู้ ฯลฯ ทุกวันนี้ทุกคนหาโมฆะประโยชน์และดังนั้นพวกเขาจึงไม่แม้กระทั่งวางมือจากธุรกิจจนกว่าพวกเขานั้นใกล้ตาย ในช่วงเวลาแรกๆ พวกเขาจะปลดเกษียณเมื่ออายุ 60 พวกเขาจะไปและอยู่ที่เบนนาเรส ลูกๆ เข้าใจว่าไม่

สามารถมีใครกลับบ้านได้ ไม่มีใครสามารถได้มาซึ่งชีวิตใหม่ที่ไม่มีกิเลส เพียงพอเท่านั้นคือผู้ประทานการหลุดพ้นและการหลุดพ้นในชีวิต ไม่ใช่ทุกคนจะสามารถได้รับการหลุดพ้นในชีวิต บางคนเข้าไปสู่การหลุดพ้น ศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไปนั้น กำลังถูกก่อตั้งขึ้นในเวลานี้ และแล้วสิ่งนี้ขึ้นอยู่กับความเพียรพยายามใดก็ตามที่แต่ละคนทำ ในสิ่งนั้นเช่นกัน, กุมารี่ก็มีโอกาสที่ดีมาก พวกเธอกลายเป็นทายาทของพ่อเหนือโลก ที่นี้ลูก ๆ ทั้งหมดมีสิทธิ์ที่จะประกาศสิทธิ์ในมรดกจากพ่อ ในโลกภายนอกลูกสาวไม่ได้รับมรดก ลูกชายมีความละโมภต่อสิ่งนั้น มีบางคนที่ยังรู้สึกว่าพวกเขาควรจะประกาศสิทธิ์ในมรดกที่ถึงอย่างไรพวกเขาก็จะได้รับและประหลาดใจว่าเหตุใดพวกเขาควรปล่อยวางจากสิ่งนั้น พวกเขาศึกษาการศึกษาทั้งสอง มีลูก ๆ แตกต่างกันไปหลากหลายประเภท ลูกเข้าใจว่าผู้ที่ศึกษาเล่าเรียนอย่างดีจะประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูง พวกเขาจะกลายเป็นผู้ที่มีมั่งคั่งอย่างยิ่งในบรรดาปวงประชา ผู้ที่อยู่ที่นี่จะอยู่ภายในพระราชวัง พวกเขาจะกลายเป็นสาวใช้และคนรับใช้ และแล้วบางทีพวกเขาอาจจะได้ใช้ 3 4 หรือ 5 ชาติเกิดในอาณาจักรในตอนสิ้นสุดยุคเงิน ผู้ที่มั่งคั่งผู้ที่มั่งคั่งที่มีทรัพย์สินสมบัติสมอตั้งแต่ตอนเริ่มต้นยุคทองนั้นดีกว่าอย่างมาก เหตุใดผู้ที่อยู่ที่บ้านและครอบครัวจึงจะไม่ประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่มั่งคั่งเล่า? พวกเขาพยายามที่จะประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูงศักดิ์ อย่างไรก็ตามหากลูกสิ้นและล้มลง และแล้วลูกก็ต้องทำความเพียรพยายามที่จะประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูงในบรรดาปวงประชา นั่นก็เป็นสถานภาพที่สูงเช่นกัน ผู้ที่อยู่ภายนอกก็สามารถประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูงยิ่งกว่าผู้ที่อยู่ที่นี่ ทุกสิ่งขึ้นอยู่กับความเพียรพยายามที่ลูกทำ ความเพียรพยายามไม่สามารถอยู่อย่างซ่อนเร้นได้ ผู้ที่ได้กลายเป็นผู้ที่มั่งคั่งที่สุดในบรรดาปวงประชาจะไม่อยู่อย่างซ่อนเร้น ไม่ใช่ว่าผู้ที่อยู่ภายนอกได้รับสถานภาพที่ต่ำ นี่เป็นการดีกว่าที่จะประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูงในตอนสุดท้ายหรือได้รับสถานภาพที่มั่งคั่งในตอนเริ่มต้น? ผู้ที่อยู่ที่บ้านกับครอบครัวไม่มีประสบการณ์ของพายุของมายามากมายนัก ผู้ที่อยู่ที่นี่มีประสบการณ์ของพายุมากมาย พวกเขามีความกลัวและกำลังนั่งในการสัณยของชีพบาบา แต่เป็นเพราะอิทธิพลของเพื่อนพวกเขาจึงไม่ศึกษาเล่าเรียน ทุกสิ่งจะเป็นที่ล่วงรู้ในเวลาสุดท้าย จะมีการให้himatของสถานภาพที่แต่ละคนจะประกาศสิทธิ์ ทุกคนศึกษาเล่าเรียนตามลำดับกันไป บางคนก็ดำเนินการศูนยด้วยตนเอง ในบางสถานที่, ผู้ที่กำลังศึกษาเล่าเรียนนั้นก็ไปลำหน้าผู้ที่กำลังดำเนินงานศูนย ทุกสิ่งขึ้นอยู่กับความเพียรพยายามที่ลูกทำ ไม่ใช่ว่าพายุของมายามา ไม่เลย นี่เป็นเพียงพฤติกรรมของลูกนั้นไม่ดีและลูกไม่ได้ทำตามศรัทธา นี่เป็นเช่นเดียวกันในครอบครัวทางโลก พวกเขาไม่ได้ทำตามการกำหนดของครูหรือพ่อแม่ของพวกเขา ลูกกลายเป็นลูก ๆ ของพ่อ ผู้ที่ไม่ได้มีพ่อของตัวเองเท่านั้น (ทางโลก) พวกเขาต้องออกไปอย่างมาก ลูก ๆ บางคนก็ติดกับในเพื่อนที่ไม่ดีและดังนั้นจึงสับสน เหตุใดพวกเขาจึงพูดว่ามีพายุของมายาเล่า? นี่เป็นความโง่เขลาของพวกเขาเอง พวกเขาไม่ได้ทำตามการกำหนดและเหตุนี้เองพวกเขาจึงพลาดพลั้งด้วยพฤติกรรมเช่นนั้น ลูก ๆ มากมายก็จะโมบอย่างยิ่ง บางคนก็มีความโกรธและบางคนก็มีนิสัยของการลักขโมย ในที่สุดแล้วทุกสิ่งจะเป็นที่ล่วงรู้ ผู้ที่ได้นี้ได้จากไปเนื่องจากพฤติกรรมเช่นนั้น และแล้วก็เป็นที่เข้าใจว่าเขาได้จากไปและกลายเป็นของสกุลศูทร และเขาจะไม่สามารถเรียกได้ว่าเป็นบราห์มิน หลังจากทั้งการศึกษาไป เขาได้ไปกลายเป็นศูทรอีกครั้ง ผู้ที่เคยได้ยืมความรู้แม้เพียงเล็กน้อยจะกลายเป็นส่วนหนึ่งของปวงประชา ดังนั้นนั้นใหญ่โตมาก ส่วนผู้อื่นก็จะปรากฏตัวในที่ใดที่หนึ่ง ผู้ที่เคยเป็นของศาสนาเทพและแปรเปลี่ยนไปสู่ศาสนาอื่นจะปรากฏตัวขึ้น ผู้คนมากมายจะมาและทุกคนจะมหัศจรรย์! ผู้คนของศาสนาอื่น ๆ ก็สามารถประกาศสิทธิ์ในมรดกของการหลุดพ้นของเขาด้วยเช่นกัน! ใครก็ตามสามารถมาที่นี่ หากพวกเขาต้องการจะประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูงในอาณาจักรของเขาเอง พวกเขาก็จะมาและรับเป้าหมายของพวกเขาไปจากที่นี่ บาบาทำให้himatว่าดวงวิญญาณเหล่านั้นมาอย่างไรและรับเป้าหมายของพวกเขาไปจากที่นี้อย่างไรแก่ลูก ไม่ใช่ว่าพวกเขาจะสามารถได้มาซึ่งเป้าหมายของพวกเขาเมื่อพวกเขาอยู่ที่นั่นเท่านั้น ใครก็ตามของศาสนาใดสามารถจะรับเป้าหมายของเขาไป เป้าหมายที่พวกเขาได้รับคือ: จดจำพ่อและดินแดนแห่งความสงบและลูกจะประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูงในศาสนาของลูกเอง พวกเขาจะไม่ได้รับการหลุดพ้นในชีวิตและพวกเขาก็จะไม่ได้ไปที่นั่น หัวใจของพวกเขาจะไม่ได้ขึ้นอยู่กับการที่นั่น เพียงผู้ที่เป็นของศาสนาอย่างแท้จริงเท่านั้นที่ผูกหัวใจของพวกเขาในการไปที่นั่น ในตอนสุดท้ายดวงวิญญาณต้องรู้จักพ่อของตน มีศูนยมากมายมีผู้คนมากมายที่ไม่ให้ความสนใจมากกับการศึกษา ดังนั้นเป็นที่เข้าใจว่าพวกเขาไม่สามารถประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูง หากพวกเขาเคยมีศรัทธาจะไม่มีพวกเขาคนใดพูดว่าพวกเขาไม่มีเวลา อย่างไรก็ตามเป็นเพราะไม่ได้อยู่ในโชคของเขา พวกเขาจึงพูดว่าพวกเขาไม่มีเวลาและพวกเขาต้องทำสิ่งอื่น ๆ หากอยู่ในโชคของพวกเขา พวกเขาจะเริ่มทำความเพียรพยายามทั้งวันทั้งคืน ขณะที่กำลังก้าวไป พวกเขาก็เสียคนเนื่องจากเพื่อนไม่ดี นั่นก็เรียกได้ว่าเป็นลางร้ายด้วยเช่นกัน ลางดีสุดนั้นเปลี่ยนไปเป็นลางที่ลดลงเล็กน้อย บางทีเมื่อพวกเขาก้าวไป ลางนั้นก็จะถูกจัดไป สำหรับบางคน, บาบาพูดว่า: พวกเขามีลางร้ายที่เลวร้ายที่สุดเหนือพวกเขา พวกเขาไม่แม้กระทั่งรับฟังพระเจ้า! พวกเขาคิดว่าเป็นบราห์มาที่กำลังพูดสิ่งนี้ ลูก ๆ บางคนไม่ได้ตระหนักว่าเป็นใครที่กำลังให้การกำหนดแก่พวกเขา เนื่องจากการมีสำนึกที่เป็นร่าง พวกเขาจึงคิดว่าเป็นผู้ที่มีความรับผิดชอบที่ให้การกำหนด หากพวกเขามีสำนึกที่เป็นดวงวิญญาณ พวกเขาจะเข้าใจว่าพวกเขาต้องทำทุกสิ่งที่ยี่พบาบาพูด และแล้วความรับผิดชอบนั้นก็จะอยู่กับชีพบาบา ลูกควร

จะทำตามการกำหนดของชีพบบา ด้วยการกลับมาที่มีสำนึกที่เป็นร่าง, พวกเขาก็กลิ้มชีพบบา และแล้วชีพบบาก็ไม่สามารถรับผิดชอบได้ คำสั่งของท่านควรที่จะเขียนบนป้ายประกาศ อย่างไรก็ตามพวกเขาไม่ได้เข้าใจว่าใครกำลังพูดกับพวกเขา ไม่มีใครอื่นกำลังให้คำสั่งแก่ลูก เพียงพอเท่านั้นที่พูดว่า: พอให้ศรีมัทแก่ลูก สิ่งแรก ให้จดจำพอและแล้วให้เข้าถึงความรู้ที่พอบอกลูกและ دلใจผู้อื่นให้ทำเช่นเดียวกัน เพียงแต่ทำภารกิจนี้ “โอเค บาบ, ไม่ว่าคำสั่งของท่านจะเป็นเช่นไร!” ผู้ที่อยู่กับราชาที่จะพูดว่า “ความประสงค์ของท่านคือคำสั่งของฉัน” ราชาเคยออกคำสั่ง ในขณะที่นี้, คำสั่งนี้มาจากชีพบบา ลูกควรจะพูดซ้ำแล้วซ้ำเล่า “ไม่ว่าคำสั่งของท่านจะเป็นเช่นไร. ชีพบบา” และแล้วลูกก็จะอยู่อย่างมีความสุขเพราะลูกจะเข้าใจว่าชีพบบากำลังออกคำสั่งแก่ลูก เมื่อลูกมีการจดจำระลึกถึงชีพบบา ล้อคของสติปัญญาของลูกก็เปิดขึ้น ชีพบบาพูดว่า: ลูกควรจะพัฒนาการฝึกฝนนี้และเรือของลูกก็จะข้ามผาก อย่างไรก็ตามความยากลำบากก็คือลูกลืมซ้ำแล้วซ้ำเล่า เหตุใดลูกจึงควรพูดว่ามายากำลังทำให้ลูกลืม? ลูกลืมและเหตุนี้เองทุกสิ่งที่ลูกทำจึงผิดๆ ลูกๆ มากมายก็ให้ความรู้ที่ดีมาก แต่พวกเขาไม่มีโยคะที่จะทำให้บาปของพวกเขาได้รับการปลดปล่อย มีลูกๆ ที่ดีมากมายที่ไม่ได้มีโยคะเลย เป็นที่เข้าใจได้จากพฤติกรรมของพวกเขาเมื่อพวกเขาไม่อยู่ในโยคะ และดังนั้นบาปก็ยิ่งหลงเหลืออยู่ที่จะทำให้พวกเขาต้องทุกข์ทรมาน ไม่มีเรื่องของพายุในสิ่งนี้ เพียงแต่เข้าใจว่านั่นเป็นความผิดของลูกเพราะลูกไม่ได้ทำตามศรีมัท ลูกมาที่นี่เพื่อศึกษาราชาโยคะ ลูกไม่ได้รับการสอนโยคะที่จะกลายเป็นปวงประชา(ประชาโยคะ) นี่คือแม่และพอ: ให้ทำตามพวกเขาและลูกก็จะสามารถนั่งบนบัลลังก์ได้ สำหรับพวกเขาเป็นสิ่งที่แน่นอนว่าพวกเขากลายเป็นศรีลักษมีและนารายณ์ ดังนั้นทำตามแม่และพอ ผู้คนของศาสนาอื่นๆ ไม่ได้ทำตามแม่และพอ พวกเขาเชื่อในพอเท่านั้น ที่นี้ลูกมีทั้งสอง พระเจ้าคือผู้สร้าง แม่นั้นเป็นความลับที่แฝงตัว แม่และพอก็เฝ้าแต่ให้การศึกษาแก่ลูก พวกเขาวินิจฉัยแก่ลูก: อย่าทำสิ่งนี้, ให้ทำสิ่งนี้! หากครูลงโทษลูก, เขาทำเช่นนั้นที่โรงเรียน นักเรียนจะไม่พูดว่า: ท่านกำลังทำให้ฉันเสียเกียรติ! พอฉันอาจจะแม้กระทั่งตบตีลูก เบื้องหน้าลูกๆ 5 หรือ 6 คน ลูกไม่สามารถพูดว่า: เหตุใดท่านจึงตบตีฉันเบื้องหน้าลูกๆ 5 หรือ 6 คนแล้ว? ไม่เลย ที่นี้ลูกๆ ได้รับคำสอน หากลูกไม่สามารถทำตามคำสอนได้ และแล้วให้อยู่ที่บ้านและทำความเพียรพยายาม หากถูกทำลายงานรับใช้ขณะที่นั่งอยู่ที่นี่และแล้วไม่ว่าลูกหารายได้เพียงเล็กน้อยสิ่งนั้นก็จะจบสิ้นเช่นกัน หากลูกไม่ต้องการศึกษาเล่าเรียน, ก็ทิ้งสิ่งนั้นไป! “ฉันไม่สามารถดำเนินไปกับสิ่งนี้ได้!” เหตุใดลูกจึงประณามบาบาแล้ว? มีลูกๆ มากมาย บางคนก็จะศึกษาเล่าเรียนและบางคนก็จะจากไป ลูกแต่ละคนควรจะอยู่อย่างซาบซึ้งกับการศึกษาของลูก พอพูดว่า: อย่าได้รับงานรับใช้จากกันและกัน ไม่ควรจะมีคามหยิ่งโสใด การรับงานรับใช้ส่วนตัวจากผู้อื่นคือความหยิ่งโสของร่างกาย บาบต้องอธิบายแก่ลูก มิเช่นนั้นเมื่อมีการนั่งในศาล ลูกก็จะพูดว่า: ฉันไม่ได้ตระหนักรู้ถึงกฎและข้อบังคับ เหตุนี้เองพอจึงอธิบายทุกสิ่งแก่ลูก ภายหลังจะมีการให้นิมนต์และแล้วจะมีการลงโทษ นั้นไม่สามารถมีการลงโทษโดยที่ไม่มีข้อพิสูจน์ได้ บาบอธิบายแก่ลูกอย่างมากมาย อย่างที่ท่านเคยทำในวงจรที่แล้ว โชคของแต่ละคนนั้นมองเห็นได้ บางคนก็ทำงานรับใช้และทำให้ชีวิตของเขาเป็นเช่นเพชร ในขณะที่ผู้อื่นนั้นตัดโซ่ของพวกเขาสอง อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเองของคุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ให้ทำตามคำสอนที่ลูกได้รับจากพอ ครูและสัทกูรู อย่าได้ประณามมายา แต่ตรวจสอบความอ่อนแอของลูกเองและขจัดสิ่งเหล่านั้น
2. ให้ละทิ้งความหยิ่งโสและคงอยู่อย่างซาบซึ้งในการศึกษาของลูก อย่าได้รับการรับใช้ส่วนตัวใดๆ จากผู้อื่น ให้ปกป้องตนเองอย่างดีมากอิทธิพลของเพื่อนที่ไม่ดี

พร: ขอให้ลูกเป็นดวงวิญญาณที่ยิ่งใหญ่ผู้ที่ให้ความสุขแก่ทุกดวงวิญญาณผ่านการมีปฏิสัมพันธ์ที่สูงส่งของลูก ดวงวิญญาณได้รับการให้ทานของความสุขจากทุกการกระทำของดวงวิญญาณที่ยิ่งใหญ่ พวกเขาให้ความสุขและรับความสุข ดังนั้นให้ตรวจสอบว่า: ในการเป็นดวงวิญญาณที่ยิ่งใหญ่ ฉันได้ให้ความสุขแก่ทุกดวงวิญญาณตลอดทั้งวันหรือไม่? ฉันได้ทำการกระทำที่เป็นบุญหรือไม่? บุญหมายถึงการให้บางสิ่งแก่ดวงวิญญาณที่ซึ่งพรออกมาจากพวกเขา ดังนั้นให้ตรวจสอบว่าลูกได้รับพรจากทุกดวงวิญญาณหรือไม่ ฉันเป็นสาเหตุของความทุกข์ต่อดวงวิญญาณใดๆหรือรับความทุกข์จากดวงวิญญาณใดๆหรือไม่? และแล้วฉันจะถูกกล่าวได้ว่าเป็นดวงวิญญาณที่ยิ่งใหญ่

คติพจน์: การคิดเกี่ยวกับบางสิ่งหลังจากกระทำไปแล้วคือสิ่งซึ่งบอกถึงการสำนึกผิด

*** โอม ขานติ ***